

תפ"ח 61742/03 - המאשימה: מדינת ישראל נגד הנאשם: פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

תפ"ח 61742-03-17 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

כב' סגנית הנשיא אסתר הלמן, אב"ד

כב' השופט יפעת שטרית

כב' השופט סאאב דבור

המאשימה: מדינת ישראל

ה הנאשם: פלוני (עוצר)

nocchim:

מטעם המאשימה : עו"ד יעל כ"ץ

מטעם הנאשם : עו"ד שלמה אלכבר, מהסניגורייה הציבורית

גור דין

השופט סאאב דבור

1. עניין לנו בכתב אישום המגולל סיופורה של קטינה (המתלוננת) אשר נפללה קורבן למעשים מגונים, לצד עבירות נוספת, אותן ביצע בה הנאשם - אביה החורג של הקטינה, כאשר מעשייו אלו נפרשו על פני תקופה של ארבע שנים, מאז היוותה של המתלוננת בת 11 שנים.

ה הנאשם כפר במיחס לו. לאחר שמייעת ראיות מטעם שני הצדדים, ניתנה הכרעת דין מיום 18.2.08, מכוחה הורשע הנאשם בכל העבירות אשר ייחסו לו בכתב האישום, מלבד עבירה אחת, היא העבירה של הטרדה מינית לפי החוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח - 1998 (להלן: "החוק למניעת הטרדה מינית"), ממנו הוא זוכה.

עובדות כתוב האישום

2. בהתאם לכתב האישום, ייחסו הנאשם מעשי עבירה שעוניים: **מעשה מגונה בנסיבות אינוס במשפחה**

עמוד 1

(מקרים רבים מאוד), עבירה לפי סעיפים 351(ג)(2) + 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"; **הדחה בחקירה** בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק העונשין; **איומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין; **תקיפה** בנסיבות מחמירות (מספר מקרים), עבירה לפי סעיפים 379 + 382(ב)(2) לחוק העונשין וכן, עבירה של **הטרדה מינית**, עבירה לפי סעיפים 3(א)(3) + 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

3. כעולה מעובדות כתוב האישום, X הינה קטינה ילידת 2002 (להלן: "**המתלוננת**"). במהלך התקופה, עבר לחודש פברואר 2013, נרשם קשר בין הנאשם לאמא של המתלוננת (להלן: "**האם**") והם הפכו לבני זוג כמשמעות הביטוי בחוק. במהלך חודש פברואר 2013 עבר הנאשם להתגורר עם האם והמתלוננת בדירתן בעיר ... (להלן: "**הבית הישן**"). ביום 2013.xx.xx נישא הנאשם לאם. בראשית חודש אפריל 2016 עברו המתלוננת, אמה והנואם להתגורר בבית קרקע, סמוך לביתם הישן, ברחוב ... (להלן: "**הבית החדש**").

4. בסוף חודש פברואר 2013, עת הייתה המתלוננת בכיתה ה', כשבועיים לאחר שעבר הנאשם להתגורר עם המתלוננת ואמה, נכנס הנאשם בשעות הלילה לחדרה של המתלוננת בבית הישן. באותה עת, ישנה המתלוננת במיטהה. הנאשם ניגש אל המתלוננת, לחש את שמה פעמיים וazon הכניס את ידו מתחת לחולצתה ונגע בהזה; זאת ללא הסכמתה ולשם גירויו וסיפוקו המיני. המתלוננת החלה לזווז במיטהה ואז יצא הנאשם את החדר.

5. מאז ועד לمعצרו, במהלך השנים 2013-2017, נהג הנאשם להיכנס לחדרה של המתלוננת, בתדירות משתנה, בשעות הלילה, להרים את השמיכה בה הتفسטה, לגעת בגופה, בחזה ובאזור מינה, מתחת לבגדיה, תוך שהוא פותח את כפותורי הפג'מה אותה לבשה, או מפשיל את חזייתה ומכנסיה; הכל ללא הסכמתה ולשם גירויו וסיפוקו המיני. נגיעותיו של הנאשם בגין המתלוננת העירו אותה מתרדמתה והיא החלה לנוע ואז היה הנאשם עוזב את החדרה. לעיתים, לאחר שהתעוררה, הייתה המתלוננת צועקת על הנאשם כי יצא מחדרה. במקרים אלה, הסביר הנאשם את הימצאותו בחדרה, בתירוצים שונים.

6. ככל שהתגברת המתלוננת, תכפו ביקורי הליליים של הנאשם בחדרה ובמהלך השנה האחרונות נכנס הנאשם לחדרה כמעט מדי ערב ונגע בגופה, ללא הסכמתה, לשם גירויו וסיפוקו המיני. לעיתים, אף נכנס הנאשם מספר פעמים בלילה אחד.

7. באחד המקרים המתוארים לעיל, המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, התעוררה המתלוננת בבהלה, בשל נגיעותיו של הנאשם בגופה, והדפה אותו ממנה, תוך שהוא לא יצא מן החדר. בתגובה, הכה הנאשם את המתלוננת באגרופו, ברגלה.

8. ביום 6.3.17 בשעות הלילה, נכנס הנאשם לחדרה של המתלוננת, פתח את כל כפותורי חולצת

הפיג'מה שלבשה, ונגע בחזה. המתלוונת התעווררה, החלה לזווז ואז עזב אותה הנאשם ויצא מן החדר.

.9. בשל מעשו המתוארים לעיל של הנאשם, רכשה המתלוונת מנעוולים לדלת וביקשה מהנאשם להתקין על דלת חדרה. הנאשם התקין את אחד המנוועלים על צידה החיצוני של הדלת. אולם, הוא נמנע מלהתקין את המנוועל השני בצדיה הפנימי של הדלת (כך שניתן יהיה לנעול את החדר מבפנים).

.10. בשל מעשו של הנאשם, כפי המתואר לעיל, נהגה המתלוונת לשון פעמים רבות למרגלות מיטתה של אמה, בשק שנייה; זאת מתוך תקווה שהנאשם ימנע מלבעת בגופה בנסיבות אלה.

.11. במהלך שנת 2014, עת הייתה המתלוונת בכיתה ו', מועד מודוק אינו ידוע למאשינה, נכנסה המתלוונת למקלחת בבית השיש, התישבה על רצפת המקלחת וgilחה את רגליה, כשהיא עירומה. הנאשם ניגש לדלת המקלחת, בה קבוע חלון קטן בחלוקת התחתון, כרע על ברכיו והציג אל תור המקלחת, במטרה לחזות בגופה העירום של המתלוונת, בכנגד לרצונה ולשם גירויו וסיפוקו המיני. המתלוונת, אשר הבחינה בנאשם מציז מעבר לחalon התחתון הקטן, התעטפה מיד במגבת וצעקה לאמה; או אז, חדל הנאשם ממשיעו. האם נגשה אל המתלוונת, הרגעה אותה ואמרה לה שהיא זו שעבירה סמוך לדלת המקלחת וכי "אף אחד לא יציז" לה. המתלוונת חזרה למקלחת והסירה מעלה את המגבת בה התעטפה. הנאשם ניגש שוב לדלת המקלחת, כרע על ארבע, הציז שוב פנימה וחיר. נוכח זאת, נטלה המתלוונת סמרטות ואטמה את פתח החלון הממוקם בדלת המקלחת.

.12. יומיים לאחר האירוע המתואר בסעיף הקודם, ניגש הנאשם למתלוונת, אמר לה, כי ראה אותה מאוננת במקלחת ואיים עלייה, כי אם לא תצאתי לו, יספר על כך לאמה. המתלוונת אמרה, כי כלל לא אוננה וכי הוא מזמין לספר למי שהוא רוצה. בהמשך, מימש הנאשם את איומיו ומספר לאם, כי ראה את המתלוונת מאוננת במקלחת.

.13. במהלך שנת 2016, עת הייתה המתלוונת בכיתה ח', ניגש הנאשם אל המתלוונת, נתן לה מطبع של 10 ₪ (להלן: "המטבע") ואמר לה, כי אם תסכים לעשות מסאז' לו ולחבר שלו, ייתן לה 100 ₪. המתלוונת, אשר חיפשה הוכחה בדבר מעשו של הנאשם, בכספי להציגה בפני אמה, נטלה מהנאשם את המטבע ואמרה לו כי תהשוב על כך. בהמשך אותו ערב, בשעות הלילה, איים הנאשם על המתלוונת, כי אם תספר אודות הצעתו לאיש - יירוג אותה; זאת במטרה להניא אותה מלמסור הودעה במשטרת אודות המעשים, בדרך של איומים והפחדה.

.14. למחמת היום, נגשה המתלוונת לאמה, מסרה לה את המطبع ומספרה לה אודות הצעתו של הנאשם. בתגובה, אמרה האם למתלוונת, כי תטפל בעניין ותשוחח עם הנאשם. בהמשך, אמרה גם המתלוונת עצמה לנאשם, כי היא לא מוכנה לעשות מסאז' לאיש.

.15. במהלך שנת 2016, מועד מדיוק אינו ידוע למאשימה, שלחה המתלוונת לאמה תМОנות שלא בעירום. הנאשם, אשר ראה את התМОנות, העבירן למכשיר הטלפון הנייד שלו ושלח למתלוונת הודעה בה הוא איים עליה, כי אם לא תצית לו, ישלח את התМОנות לחברים שלא, כינה אותה "זונה" ואמר לה: "תראי מה את מצלמת". המתלוונת השיבה, כי אם ימשח את אiomיו, תגש נגדו תלונה במשטרה, ובהמשך אף סיפרה אודות אiomיו לאמה, אשר אמרה כי לטפל בעניין ותשוחח עם הנאשם.

.16. במהלך שנת 2016, מועד מדיוק אינו ידוע למאשימה, שהוא המתלוונת, אמה והנאשם במטבח הבית החדש. בין הנאשם למתלוונת התגלו ויכוח, במהלךיו זرك הנאשם על המתלוונת כתש שום, אשר פגע בראשה.

.17. במהלך השנה שקדמה להגשת כתב האישום, ולאחר שהנאשם, המתלוונת ואמה עברו לבית החדש, המועדים המדיוקים אינם ידועים למאשימה, הציג הנאשם במספר הזדמנויות על המתלוונת, בשעה שהתקלה, וזאת דרך חלון המקלחת; הכל בגין רצונה ולשם גירושו וסיפוקו המיני. משהבינה בכך, החלה המתלוונת לאטום את החלון בעזרת מגבת בשעה שהתקלה.

.18. במהלך השנה שקדמה להגשת כתב האישום, ולאחר שהנאשם, המתלוונת והאם עברו לבית החדש, מועדים מדיוקים אינם ידועים למאשימה, חזרה המתלוונת מטיול שני ותכננה להיכנס לישון. הנאשם דרש מהמתלוונת להביא דבר מה מהבית הישן, אך המתלוונת סירבה, אמרה, כי היא עייפה ונכנסה למיטהה. נוכח סירובה לשעות למבוקשו, התרגץ הנאשם, תקף את המתלוונת, זرك אותה ממיטהה ומחז אותה בין המיטה לארון.

.19. במעשי האמורים לעיל, ביצע הנאשם, במקרים רבים מאוד, בין השנים 2013 - 2017, מעשים מגונים במתלוונת, אשר טרם מלאו לה 16 שנים, וזאת לשם גירוש, סיפוק וביזוי מינים, בגין רצונה ושלאל בהסתכמה החופשית. כן, ניסה הנאשם להניע את המתלוונת שלא תמסור הודעה בחקירה ע"פ דין בדרך של איום והפחדה. בנוסף, תקף הנאשם במספר מקרים, את המתלוונת שהינה קטינה, עליה הוא אחראי, בנסיבות חמירות ואיים עליה בפגיעה ובשם הטוב, בכוונה להפחידה. כמו כן, על פי כתב האישום, בครם גם הטריד הנאשם מינית את המתלוונת בכר שחייב לה הצעות חוזרות בעלות אופי מיני, כאשר המתלוונת הראתה לו, כי אינה מעוניינת בהצעות אלו, עבירה ממנה זוכה, כאמור, הנאשם.

התנהלות ההליכים בתיק

.20. כאמור, הנאשם כפר בעבודות כתב האישום. בתום הליך של שמיית עדים וניהול הוכחות, ובכלל זה שמיית עדותה של המתלוונת עצמה, הורשע הנאשם, בכל העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום, מלבד עבירה אחת, היא העבירה של הטרדה מינית.

במהלך, המשך הדיון נדחה לטעונים לעונש ולקבלת תסקير נגעת העבירה.

טייעוני המאשימה לעונש

- .21 המאשימה הגישה טיעון בכתב זהה סומן עת/1. כן, הגישה את גילוין הרשותוי הקודמות של הנאשם (עת/2). בנוסף, הגישה טבלת פסיקה רלבנטית (עת/3). במסגרת טיעונה, ביקשה המאשימה לשפוך או על חומרת המעשים, במיוחד שעה שמדובר במתלוננת קטינה אשר הייתה חשופה, משל שנים, מעלייו של הנאשם - אביה החורג. תחת לשמש לה כעזר, ביצע בה הנאשם מעשים מגונים ומעשי עבירה אחרים, כמפורט לעיל, פגע בנפשה הרוכה והותירה כאובה וחלשה, כאשר היא עומדת בלבד, אל מול צוק העיתים. נוכח עמדת אמה של המתלוננת, אשר עמדה לצדו של בן זוגה (ה הנאשם), נותרה המתלוננת, דה פקטו, בלבד, ללא גיבוי אף מאמה, מקור הישועה היחיד אליו לטsha את עיניה.
- .22 המאשימה ביקשה להציג את הנזקים שנגרמו למתלוננת, הן הנפשיים והן הרגשיים והחברתיים. הוסף לכך, המתלוננת איבדה גם את תחושת הביטחון האישית, במיוחד שעה שהעבירות בוצעו בהיותה קטינה, בתוך בית הוריה, שאמור לשמש לה כמבער בו קיימת אויראה של שלום ובטחון.
- .23 לגשת המאשימה, המתלוננת נאלצה להעיד בבית המשפט, למסור את גרסתה, לענות על שאלות שהופנו אליה וברוי, כי הדבר לא היטיב עמה, נוכח רגשות הסיטהוציה אליה נקלעה, מרכיבות היחסים בתוך משפחתה, גילה הרך והמאפיינים של ההליך המשפטי ואופיו החקירתי הנגדית. יודגש, כי, בעבר, המתלוננת נאלצה לעזוב את ביתה, בעקבות אותה מסכת לחצים בה הייתה שרואה.
- .24 באשר למתחם העונש ההולם, המאשימה ביקשה להתייחס למכלול עבירות המין, ובצדן עבירות ההדחה בחקירה בניסיבות מחמירויות והאיומים, כל איורע אחד מתensus וטענה ביחס אליה למתחם עונש הנע בין 9 - 13 שנות מאסר בפועל ועונשים נלוויים. לעומת זאת, עבירות התקיפה הפיזית מהוות איורע נפרד במהותו ועל כן, בהקשר זה, המאשימה עתרה לקביעת מתחם נפרד אשר ינוウ בין 3 - 6 שנות מאסר ועונשים נלוויים. נוכח חומרת המעשים והשילוב הקים בין מעשי אלימות מינית למשען אלימות פיזית, ביקשה המאשימה לצבור את המתחמים זה זהה.
- .25 לצורך קביעת מתחמי העונש, פסעה המאשימה במתווה של תיקון 113 לחוק העונשין, בchnerה את הערכיהם החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, את מדיניות הענישה הנהוגת, את הניסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובכלל זה - חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות, הנזק שנגרם מביצוען, הסיבות שהביאוו לביצוע העבירות וניצלו לרעה את יחסיו עם נגעת העבירה.

- .26 כפי טיעוני המאשימה, בבחינת הנסיבות שאין קשרות בביצוע העבירה, אין בפועל כל נסיבה מסקלה שנייתן לזכותו של הנאשם, כך למשל: לנאם עבר פלילי מכבד והוא אף ריצה בעבר מסרים

רבים, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן חמישה חודשים אשר לא הרתיעו מביצוע מעשיו, הוא בחר לניהל את משפטו עד תום ולא הביע חרטה כלשהי על מעשיו, לא הפגין אמפתיה כלפי נפגעת העבירה ובענינו לא קיים אפיק שיקומי כלשהו. מלבד זאת, הנאשם איננו מודע לחומרת מעשיו, לא מבין את הפסול שביהם /או את עצמת הנזק שנגרם למתלוונת, לא עשה כל מאמץ לחזור למוטב /או לכפר על מעשיו החמורים.

.27. המאשימה ביקשה לחידד, דזוקא בנסיבות האופפות את המקרה דכאן, את המשקל הרב שיש להעניק לשיקול של הרעתה הרבים בציינה, כי בעבירות נשוא כתוב האישום כאן, הוא חשוב כפלים.

.28. לגישת המאשימה, כפי העולה מتفسיר נפגעת העבירה, המתלוונת אינה מונעת מתיק רצון להסביר נזק לנאים. כל רצונהicut מתמקד באגירת כוחות למען עתיד טוב יותר וגוייס לצבע. מכאן, השמטה של הנאשם מאחורי סורג ובריח לתקופה קצרה עד להשלמת הליך הגויס, תשיע למתלוונת לפלס את דרכה במתווה הראוי, ללא הצבת מכשולים בדרך זו. יודגש, כי המאשימה עתרה להשתת עונש מאסר ארוך, אף הרבה מעבר לתקופה הנחוצה להשלמת הליך הגויס של המתלוונת.

.29. המאשימה הפנתה לפסיקה לבנונית, כך לדוגמא, במסגרת ע"פ 2669/02, שם, אישר בית המשפט העליון עונש של 12 שנות מאסר בגיןם של נאים ללא עבר פלילי, שביצעו מעשים מגנינים בbitevo שהיתה בಗילאים דומים לגיל של המתלוונת כאן, במשך תקופה של 3 שנים.

.30. מכאן, סבורה המאשימה, כי יש מקום את עונשו של הנאשם בחלוקת העליון של מתחם העונש ההולם ומשכך, ביקשה להשיט עליו עונש של מאסר בפועל בהתאם, שייהארך ומרתייע, מאסר על תנאי משמעותי ומרתייע, קנס ופיזי ממשמעותי.

.31. עוד, עתרה המאשימה להפעיל את המאסר על תנאי המרחק מעל ראשו של הנאשם (הגש וסמן עת/4, עותק מגזר הדין בתיק בו הוטל התנאי) במצבה לעונש המאסר שיטול.

טייעוני הנאשם לעונש

.32. במסגרת טיעוניה, ציינה ההגנה, כי המאשימה נתפסה לכלל טעות עת התמקדה בעיקר בתקופה הארוכה בה בוצעו המעשים נשוא כתוב האישום, כאשר, לדידה, המתלוונת, גם אמה וגם מרבית עדות התביעה שהעידו כאן, הן אלו שתרמו להתמכחות הזמן. במידה ומין מהן הייתה חפזה להפסיק /או לעצור את המעשים (כפי שהמתלוונת עצמה ידעה לעצור את המעשים בתחילת שנת 2017) יכולת היהתה לעשות זאת עוד קודם לכן.

- .33 הסניגור ציין עוד, כי את התרומה העיקרית באשר לאי מניעת המשכם של המעשימים ניתן לזקוף דווקא לחובת האם והדבר עולה גם מتسקיר נגעת העבירה, גם מהכרעת הדין וגם מסיכון טענות המאשימה. כפי הנטען, למעשה, האם הייתה שותפה מלאה ביחס למעשים בהם הורשע הנאשם, גם בשים לב לעובdet היהודה אדישה לתלונות בתה, שעה שמעשי-הUBEירה התרחשו בבייתה ותחת כנפיה. ההגנה הוסיףה, שאלה ותחתה - אף מעוניין הוא, מדוע כנגד האם לא ננקט הליך פלילי כלשהו!
- .34 ב"כ הנאשם, לא הקל ראש באירועים בהם הורשע מרשו, יחד עם זאת, טען שהאירועים הנ"ל נמצאים, מבחינת חומרתם, ברף התחthon של החומרה.
- .35 בהתייחס לפטיקה אליה הפantha המאשימה, ביקשה ההגנה לאבחן אותם מקרים מהמקרה העומד בפתחינו שכן, במסגרת אותם מקרים שם מדובר בעבירות מין חמורות אשר כללו חיכוך איברי מין, מה שלא קיים בענייננו. כך למשל - בע"פ 2669/02, המדובר היה בילדה בcitah ג' אשר נפללה קורבן לעבירות מין חמורות, שככלו חיכוך איבר מין וכך ביחס לשאר התקיקים אליה הפantha המאשימה.
- .36 במקרה עסקיים, המעשימים המיוחסים לנאים נמצאים ברף התחthon מבחינת מדרג החומרה. עניין לנו בנסיבות בגופה של המתלוננת (ולא מעבר לכך) ובשני מקרים של הוצאה למקלחת. גם שאר האירועים, במיוחד אלו שעוניים אלימות פיזית (האירוע נשוא כותש השום ואקט התקיפה במיטה), גם הם נמצאים ברף התחthon של החומרה, ועובדת היא שלא הצריכו טיפול רפואי.
- .37 במסגרת טיעוניו, לא פסק הסניגור על עמדת המתלוננת. לטענתו, החשש של המתלוננת נוגע אך למפגש עם הנאשם, כל עוד המתלוננת חיה בבית אמה, עד לגיוסה לצבא. הסניגור ביקש לתת משקל לעמדה זו ולגוזר על הנאשם עונש במידת הרחמים.
- .38 הנאשם עצמו אמר את דברו בפנינו, כאשר נותר הוא דבק בגרסתו לפיה, הוא לא ביצע את המעשימים המיוחסים לו. לモතר לציין, כי דבריו לא לימדו על אמפתיה או הפנתמת האיסור שבמעשיהם. כן, לא שמענו מפיו חריטה או מזדועות, ولو שולית, באשר לחומרת מעשייו.

פסקoir נגעת עבירה

- .39 פסקoir נגעת עבירה הונח על שולחננו וזה כולל סיפורה של המתלוננת, יחסה לאירועים נשוא כתוב האישום, יחסיה עם אמה ומערכות האם בחיה, הקשיים אשר ניצבו בדרך ונסיבות האישיות של המתלוננת. היא שיתפה בקשאים אשר ניצבו בדרך, תחשוטה, היחס של אמה הן לפני והן באשר לאיירועים שהמתלוננת חוותה. המתלוננת לא פסחה על התנהלותו הנאים וייחסו לפנייה. מפה את צנעת הפרט, לא נפרט את כל אשר הוביל במסגרתו של הتسקיר. יחד עם זאת, למען הבירויות, יודגש, כי עניין לנו במתלוננת אשר עברה מסכת קשה של איירועים, שהסבירו לה נזק עצום. על אף הרוחות העוזות

אשר נישבו בסביבתה הקרה, נותרה המתלוונת עצ בודד שורשי החזקים מכים עמוק באדמה וממאנים להניח לה ו/או להיתלש ממנה.

40. עיר אני ליחסה של המתלוונת להילך הפלילי ולעונש שהיא עצמה מצפה, כי יוטל על הנאשם. ניכר, כי החוויה שהינה תוצר העדתה של המתלוונת בבית המשפט וכן את תחושותיה הקשות שהן תולדה להילך הפלילי אשר הציף את ההתרחשויות מושא כתוב האישום מחדש, ליוו וימשיכו ללוות את המתלוונת לאורך זמן. ביחס לעונש, ציינה המתלוונת, כי הדבר אינו עומד בראש מעיניה. כל שחשוב לה, זה להשיט על הנאשם עונש של מאסר עד ליום גיוסה לצה"ל; או אז, היא אמורה לעזוב את בית אמה. המתלוונת ציינה עוד, את חששותיה מהנאשם עם שחרורו ממאסר.

41. בפרק הסיכום בתסקיר ציון, כי עניין לנו בנערה מרשימה ומיוחדת, אשר נפגעה קשות על ידי אדם אשר שימש לה כאב וניצל את חיפושה אחר חום, קרבה והורות מיטיבה. למרות כוחותיה הרבים והמוסרים, נערה זו נפגעה קשה ביותר, סובלות מהשלכותיה, חשה שונה מבנות גילה והתבגרה טרם Zeit. למרות הייתה בעלת כוחות, עדין המתלוונת צריכה להתמודד עם השלכות הפגיעה הקשה על חייה.

דין והכרעה

השלב הראשון - עבירה אחת או ריבוי עבירות

42. דיןו של הנאשם יגזר בהתאם למתחוות כפי שזה נקבע בטיקון 113 לחוק העונשין. טרם נדוש ונתייחס למתחם העונש ההולם, יש לקבוע אם עניין לנו באירוע אחד או יותר, זאת מכוח האמור בסעיף 40ג לחוק העונשין הקובע בזו הלשון:

"(א) הרשע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות איורע אחד, יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאיורע כלו, ויגזר עונש כולל לכל העבירות בשל אותו איורע.

(ב) הרשע בית המשפט נאשם בכמה עבירות המהוות כמה איורים יקבע מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לכל איורע בפרט, ולאחר מכן רשאי הוא לגזר עונש נפרד לכל איורע או עונש כולל לכל האירועים; גזר בית המשפט עונש נפרד לכל איורע, יקבע את מידת החפיפה בין העונשין או הצלביהם".

ראו בהקשר זה גם, ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (5.8.2013)

43. מהשתלשות העניינים כפי המתואר בכתב האישום, ניתן יהא לקבוע, כי מדובר באירוע אחד מתמשך שכן, על אף שמדובר בשורה של מעשים אשר נפרשו על פני תקופה ארוכה, עדין מדובר במקרים

הקשרים בטבורם לאותו מפרק עובדתי, אותה מערכת ייחסים ואותם צדדים כך שנית להשיקף על מכלול האירועים כאירוע אחד מתמשך. הדברים אמורים ביחס לכל העבירות אשר ייחסו לנאים ובכלל זה העבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות, שעה שלאו בוצעו על רקע אותן הנסיבות, אותן צדדים, אותן סיבות, תחת אותן קורת גג ואלה מערכת ייחסים.

השלב הבא הוא - קביעת מתחם העונש ההולם

44. אין ספק, כי עניין לנו בעבירות חמורות ביותר ועל כך אין צורך להזכיר במילוי. בתי המשפט על מגוון ערכאותיהם התייחסו, בשורה של פסקי דין, לחומרתן של העבירות ולצורך בהחמרה בעונשים המוטלים לצידן. בע"פ 1170/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 16.11.2016), שם פסקה 20, נפסק כי:

"הADB באה הורשע המערער הן עבירות חמורות ביותר ומהירות תגoba עונשית חמיריה. בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרונה הגלומה בעבירות מין בקטינים, המבוצעות בידי בן משפחה - מדובר בעבירות המבוצעות תוך ניצול לרעה של הקרבה הפיזית והנפשית ושל האמון השורר באופן טבעי במסגרת התא המשפטי (ראו לאחרונה: ע"פ 7661/14 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבזה] פסקה 8 (4.1.2016)). בפסקה נקבע כי בଘירת דיןו של אדם המושיע בעבירות מין בקטינים בכלל, ובADB מין בקטינים בני משפחה בפרט, יש לבקר את שיקולי הגמול וההרעה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם, על מנת לבטא את סlidat החברה מהמעשים ולהוקיע את מבצעיהם (ראו: ע"פ 4583 סץ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבזה] פסקה 60 (21.9.2015); ע"פ 3283/13 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבזה] פסקה 32 (12.11.2014); ע"פ 4327/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבזה] פסקה 35 (5.6.2013)). עם זאת, יש לזכור כי קיימת קשת רחבה של עבירות מין במשפחה, אשר שונות אלה מלאה בנסיבותן - ומדובר העונשה תלולה בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה..."

ראה גם ע"פ 10068/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.1.2016), שם נפסק בזו הלשון:

"....אין צורך להרחיב על אודות החומרה הרבה הכרוכה בביצוע עבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מ被执行人ות נגד קטינים תוך ניצול תמיותם (ראו למשל: ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנחר [פורסם בנבזה] (3.10.2017); ע"פ 6357/11 ברberman נ' מדינת ישראל [פורסם בנבזה] (23.6.2013); ע"פ 10139/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבזה] (18.4.2010)). חומרת העבירות מתעצמת שעה שהן נעשות על ידי בני משפחתו או על ידי קרוביו של הקטין, בהם הוא נותן את אמונו ומבטחו. בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך כי העונש על עבירות מעין אלו ישקוף נוכחה את שאט הנפש של החברה כלפיו,

וأت ההגנה הנדרשת על הערכים המוגנים הקשורים בביטחוןם של קטינים, זכותם לאוטונומיה על גופם וזכותם לשלוות גופם ונפשם; (ע"פ 15/8805 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] (2.4.2017); ע"פ 15/4360 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנוב] (8.3.2017))."

בל Nashch Ci Beineno, לצדן של עבירות המין, ביצעה הנאשם גם עבירות של - איומים ושל תקיפה בנסיבות חמימות (מספר מקרים). אין צורך להזכיר במילים על אודות חומרתן של עבירות אלו ועל הצורך בנקיטה ביד קשה כנגד מבצעיהם במגמה להביא לביוראה של תופעה זו מהשורש. לא אחת חזרו בתה המשפט והדגישו את הצורך להילחם בתופעת האלים במשפחה, וזאת באמצעות מדיניות ענישה חמירה. ראה לדוגמה ע"פ 11/9192 שמעון אדרי נ' מדינת ישראל (מיום 12/04/19), מפי כב' השופט ג'ובראן אשר שב ציטט את האמור בע"פ 7/6758 פלוני נ' מדינת ישראל (ניתן ביום, 11.10.07):

"מעשי אלימים בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימים. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בנויגוד עמוק לחוש הצדק האנושי..."

.45 הערך החברתי שנפגע כתוצאה של עבירות על ידי הנאשם הוא ביחסו של המתלוונת וזכותו לאוטונומיה על גופה, כמו גם זכotta לכבוד ולשלמות גופה ונפשה. לא אחת נקבע, כי עבירות אלו פוגעות בערכים המוגנים של כבוד האדם, פוגעות בערך המשפחה והביטחון בחיק המשפחה. הדברים אמרוים ביותר שאשר העבירות מתבצעות בתחום התא המשפטי שכן, הפגיעה אינה מצטמצמת אר לנפגע הישיר כי אם יש לה השלכות הרסניות על המרכיב המשפטי שלו. להמחשת חומרת עבירת המין המבוצעת כלפי קטין על ידי בן משפחה, ראו דברים שנאמרו בע"פ 15/09 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.2010):

"מעשי של המערער חמורים ביותר ומעוררים שאט נפש וסלידה עמוקה. במשך שנים ובהזדמנויות רבות הוא ביצע באחיזתו את זמנו, ובתוך כך פצע את נפשו והותיר בה צלקות לעולמי עד. במקום להגן עליה ולchanך אותה לדרך הארץ, הוא הפך אותה לכלי למען מימוש דחפי המינים... עוצמת הפגיעה אף מוגברת בהשוואה לפגיעה מינית אחרת, דזוקא בשל חווית הבגדה מצד האדם הקרוב והונוכח ביותר בחיה של הילדה הנפגעת...."

.46 הנה Ci Cn, מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה חמורה וקשה ביותר. בהינתן נסיבות האירועים דכאן,

תדירות ביצוע העבירות, התקופה הארוכה במהלך בוצעו, גילה של הקטינה והעובדה כי העבירות בוצעו על ידי אביה החורג בו תלתה את אيمונה ותקוותיה וביקשה לראות בו את הדמות של "הבא" המיווה, ובහינתם היחס לו זכתה מאמה, אין ספק כי מדובר בפגיעה חמורה ועמוקה בערכיהם המוגנים.

מединיות הענישה הנוגנת;

.47

א. בע"פ 1170/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.1.16) (הוזכר לעיל, ALSO הפנטה המאשימה גם בטיעוניה) נידון ערעור על גזר דין, במסגרתו הושת על המערער [בעקבות הרשותו על פי הودאותו ביצוע עבירות בגין הקטינה - {UBEIROT של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 14 שנים בידי בן משפחה, לפי סעיף 351(ג)(1) לחוק העונשין (ריבוי עבירות); מעשה מגונה בקטינה בידי בן משפחה, לפי סעיף 351(ג)(3) לחוק העונשין (ריבוי עבירות) וכן, בעבירות אלימות במשפחה} - **עווש בן 5 שנות מאסר בפועל**, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 100,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

באותנו עניין, ביחס לעבירות המין בבית הקטינה, בית המשפט המחויז קבע מתחם עונש הנע בין **שלוש וחצי שנים לשבע שנות מאסר**, לצד עונשים נוספים. כאמור, בית המשפט העליון לא מצא לנכון התערבות בקביעת המתחם.

באותנו מקרה, בדומה למקרה העומד בפניו, מדובר היה במספר אירועים (ברף החומרה הדומה לענייננו ומעט חמור יותר), אשר התפרשו על פני תקופה ממושכת. לצד זאת, לנאים שם, ייחסו עבירות נוספות של אלימות במשפחה. ועוד, לזכותו של הנאשם שם, זקף בית המשפט את העובדה, כי אין לחובתו עבר פלילי קודם, העובדה כי הודה במינויו לו, הביע חרטה ובכך נמנע הסבל הכרוך בהליך העדת המתלוונת בבית המשפט. הוסף לכך, שם, הנאשם השתלב בהליך טיפול שיוקומי ובענינו הוגשה המלצה חיובית מטעם שירות המבחן. כאמור, השיקולים לקולה (כפי שנלקו בחשבון שם), אינם קיימים במקרה עסקינן.

ב. ע"פ 10068/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.09.15) (הוזכר לעיל); שם, דחה בית המשפט העליון ערעור אשר הוגש על גזר דין של בית המשפט המחויז בחיפה בתיק תפ"ח 15-19239-10-15 **מדינת ישראל נגד פלוני**. הערעור הוגש הן ביחס לknס והן באשר למאסר בפועל בין שנה אחת שנגזר על המערער בגין עבירות מין כלפי קטין במשפחה. נפסק כי, אין זה מקרה יוצא דופן המצדיק את התערבותות ערוכות הערעור, ונדחו טענות המערער ביחס למתחם העונש שנקבע בין **שנה ל-3 שנות מאסר בפועל**, שאינו סוטה באופן קיצוני מединיות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות.

המערער, בן 78, הורשע בביבמ"ש המחויז בשתי עבירות של מעשים מגונים בקטין בנסיבות אינוס ביד' אחראי על חסר ישע ובן משפחה. המעשים בוצעו כלפי קטין בן 8, שהמערער היה נשוי לסתבו. על המערער נגזר עונש מאסר בפועל בן - 12 חודשים, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוון בסך 100,000 ₪.

ג. ע"פ 337/13 **פלוני נגד מדינת ישראל** (9.9.13); ערעור וערעור שכונגד על פסק דין של ביהם"ש המחויז בחיפה, במסגרתו הורשע המערער בריבוי עבריות של ביצוע מעשה מגונה באחת מבנותיו עת הייתה בגילאים 9-11 והוא זוכה מחמת הספק מביצוע מעשה מגונה בבת אחרת שלו שטרם מלאו לה 16. בעקבות הרשעתו, נגזר על המערער עונש של שנתיים מאסר בפועל, מאסר מותנה לתקופה של שנה וכן, פיצוי למתלוננת בסך 50,000 ש"ח. הערעור הוגש נגד הכרעת הדין וגזר הדין. המשיבה - היא המערערת שכונגד - ערערה על קולת העונש שנגזר.

בית המשפט העליון דחה את ערעור המערער וקבע את ערעור המדינה בכך שהחמיר בעונש המאסר בפועל **והטיל מאסר לתקופה של 45 חודשים חלף תקופה של שנתיים**.

בתוך כך, חזר בית המשפט והציג את חומרתן היתרה של עבריות מין במשפטה ואת הצורך להחמיר בעונשה בגין. החומרה היתרה נגזרת ממיוחסתו של הקרבן - בן משפחה שנtan אמונה וביטחונו באדם הקרוב לו ביותר; קשה לתאר מקרה מובהק יותר של אדם חסר ישע - מקטין שנפגע מיניתليل-לילה על ידי הורו, בלבד"ת אמות חרדו. בית המשפט עמד גם על מתחם העונשה ההולם, תוך התיחסות להתנוגשות האפשרית בין קביעת המתחם לפי תיקון 113 לבין קיומו של עונש מזערני לפי סעיף 355(א) לחוק העונשין (אשר עמד על 3 שנים ותשעה חודשים, ממנו ניתן לצאת רק מטעמים מיוחדים שיירשמו").

סופה של יום, נקבע, כי בראיה כוללת, הלווקחת בחשבון את העובדה שמדובר בריבוי מקרים של עבריות מין שהתרחשו על פני ציר זמן ממושך של שלוש שנים, מיהוות התוקף והקרבן (אב ובתו), וכן את העובדה המעשים ברף שאינו גבוה (המערער נגע באיבר המין של המתלוננת, מעל לבגד), לצד השיקולים לקולא שהובאו - נדמה, כי העונש שהוטל על המערער אינו הולם כראוי את חומרת מעשיו; זאת על בסיס הפסיכיקה ומציאות המחוקק. אשר על כן, ובהתחשב בכך שאין זה מדרכה של ערכת הערעור למצות את הדין, הוחלט שם לקבל את ערעור המדינה על קולת העונש ולהשיט על המערער 45 חודשים מאסר בפועל, תחת תקופת המאסר בפועל שנفسקה בבית המשפט המחויז.

ד. ע"פ 5347/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (20.04.16); ערעור על גזר דין בגדרו הוות עלי המערער (בעקבות הרשעתו ביצוע מעשים מגונים באח'יניתו הקטינה ומעשים מגונים רבים בחמותו, לאורך מספר שנים) - עונש של 3.5 שנים מאסר בפועל; 12 חודשים מאסר על תנאי ופיצוי כספי בסך 40,000 ש"ח לאח'ינית ובسر 25,000 ש"ח לחמה. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ביחס לקטינה, שם, ייחסו למערער מעשים מגונים בשתי ההזדמנויות בכך שליטף את גופה ונגע באיבריה המזוכנים, לרבות באיבר מיניה. ביחס לחמותו, מדובר היה ביצוע מעשים מגונים בהזדמנויות רבות בכך שליטף את גופה והכנס את ידו מתחת לחצאיתה.

בית המשפט קבע שם, כי מתחם העונש ההולם בעונינה של האח'ינית נע בין 2.5 ל-4.5 שנים מאסר בפועל וכי מתחם העונש ההולם בעונינה של חממותו נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע, בין היתר, כי אף אם כל אחת מה עבריות המייחסות לumarur, ככלעצמה, אינה ברף החומרה הגבוה ביותר של עבריות מין, הרי שהנסיבות של המעשים, מצדיקה את

מתחמי העונש שנקבעו על ידי בית המשפט המחויז. לפיך, אין כל סטייה מדיניות העונשה הנהוגת בעונש שהוטל על המערער.

ה. ע"פ 17/2021 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.01.18); ערעור על פסק דין של בית המשפט המחויז אשר הרשיע את המערער, ברוב דעתות, בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה במתלוון - קטין בן משפחה שטרם מלאו לו 16 שנים, וגדיר עליו עונש **מאסר בפועל בגין 13 חודשיים**, וכן עונשי מאסר על תנאי ותשלום פיצוי למתלוון. הערעור הוגש נגד הרשות, ולחלוין נגד חומרת העונש. בית המשפט העליון דחה את הערעור על כל היבטיו. ביחס לזר הדין, בית המשפט העליון לא מצא, כי עונשו של המערער חריג לחומרה מרמת העונשה הראויה בנסיבות העניין.

בית המשפט קמא קבוע, כי מתחם העונשה עברו שני האירועים בעניינו של המערער נע בין שנה אחת לשולש שנים מאסר בפועל, בצוירוף מאסר מוותנה ופיקוח למתלוון (פיקוח על סך 10,000 ₪).

יש לציין, כי, בתיק שם, המדובר היה אך בשתי עבירות והמערער היה נעדר עבר פלוי.

. עיינתי בטבלת הפסיקה ובפסיקת אליה הפנתה ב"כ המאשימה (מציג עת/3). כל פסקי הדין, מלבד ע"פ 1170/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** אליו הפניתי לעיל, מתארים מקרים קשים וחרומיים יותר מהמקרה دقאנ, כאשר אותם מקרים, כוללים אף בעובdotיהם חיכון ו/או נגעה באיברי מין. טול דוגמה - המקרה אליו הפנתה המאשימה בטיעוניה בפנים, ע"פ 2669/02 **פלוני נגד מדינת ישראל** (27.5.03), כפי עובדות המקרה שם, המערער ביצע בבתו, במשך תקופה של 3 שנים, מעשים מגונים שככלו שורה ארוכה של מגעים בעלי אופי מיני בכל חלקו גופה, לרבות חיכון איבר מינו באיבר מינה של הילדה לאחר שהפשיטה מבגדיה. כך גם בע"פ 3934/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** (18.2.13), אשר כלל בעובdotיו שורה של מעשים מגונים שככלו מעשה של נגיעות באיבר המין. בע"פ 15/15 **פלוני נגד מדינת ישראל** נידונו מעשים קשים עוד יותר, אשר כללו החדרת אצבעות לאיבר המין ועוד מעשים חרומיים אחרים. מכאן, דומה, כי אין מקום להסתמך על פסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה באשר לקביעת מתחם העונש ההולם.

ז. עוד בהקשר של מדיניות העונשה, יפים דברים שמצוינו בע"פ 13/1605 **פלוני נ' מדינת ישראל** (27.08.2014):

"**מדיניות העונשה הנהוגה - במקרים שלא להם הפנה בית המשפט המחויז ובאליה שציינו הצדדים בכתב הערעור לפנינו ניכרת מדיניות עונשה מדורגת בהתאם לחומרתן של העבירות, מספרן, תדירותן, משך ומספר הקורבנות. במקרים שבהם נעשו מעשים מגונים אחדים, בקורס אחד, ובמשך תקופה קצרה יחסית (בין מספר חודשים אחדים למספר שנים מועט), נגזרו עונשים בטוחה שבין שנתיים מאסר בפועל לבין ארבע שנים מאסר בפועל, והערעורים שהוגשו על חומרתם נדחו, לעיתים אף תוך ציון קולעת היחסית של העונשים...**", שם בפסקה 21.

לפיכך, ברי, כי מנגד הענישה בעבירות אלו הינו רחוב.

.48. השלב הבא הוא, **בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**; ניתן לומר שלמעשים קדם תכנון מסוים בכך שהנאשם תכנן את מעשיו, את כניסהו לחדרה של המתלוונת, את פעולה ההוצאה למקלחת, ואף בחר שלא להתקין מנעול על דלת חדרה של המתלוונת באמצעות שנות.

חולקו של הנאשם בביצוע העבירות היה מלא, והוא המבצע הבלעדי של המעשים ועליו מוטלת מלאה האחריות;

הנזק יהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הינו נזק עצום, אך גם הנזק שנגרם בפועל תולדה מביצוע העבירות. עבירות מן המבצעות נגד קטינים ובמיוחד כאשרלה מבוצעות בחיק המשפחה, מסבים הם נזק עצום לנפגע העבירה, בין אם זה נזק נפשי, נזק פיזי ונזק חברתי ועוד.

בהקשר זה, יפה כוחם של הדברים הבאים שנאמרו, מפי כב' השופט ג'ובראן בע"פ 10/2009 פלוני נ' מדינת ישראל (18.7.2012):

"אמנם עבירות מן מסובות נזק, פיזי ונפשי, לכל הנפגעים והנפגעות, אך אין ספק שפגיעה מינית בגיל צעיר יש בה כדי להשפיע בצורה קשה ומקיפה יותר על אישיותו של הנפגע ועל עלמה הפנימי של הנפגעת. אל לנו לשוכח כי בשלב זה בחיוו של הפרט יש למრבית החוויות שהוא נחשף להן פוטנציאלי לגבש ולעצב עוד נדבר ועוד פן באישיותו המתפתחת, והדברים הם בבחינת מקל וחומר כאשר החשיפה היא לחוויות טראומטיות ואלימות, כדוגמת **תקיפה מינית**".

בעניינו, תסקיר נגעת העבירה אשר הוגש בעניינה של המתלוונת אך מחזק זאת ומצביע על הנזקים העמוקים שנגרמו למתלוונת כתוצאה מהמעשים. בעקבות המעשים, איבדה המתלוונת לא רק את הדמות של האבא אלא גם כל תמייה /או אמפתיה מצד מי מבני המשפחה המצומצמת. עם כל הצער שבדבר, עמדתה של האם ברורה דיה וזוי אך העכימה את הנזקים אשר נגרמו למתלוונת. התסקיר תיאר בהרחבה את חוויותה של המתלוונת, את חששותיה, פחדיה והסבל בו היא שרויה וחיה תקופה ארוכה.

כפי העולה מסקיר נגעת העבירה, שאין כאן המקום לפרט את תוכנו, ניתן לראות את הקונפליקט בו היא מציה, בין הבחירה בחירותה ושלות נפשה לבין הבחירה שלה ובמשחתה. מהסקיר ניתן ללמוד גם אודות הטלטלה שהמתלוונת נאלצה לעבור. כן, לא ניתן לפסוח על אי הייציבות אשר פקדה את כל מישורי חייה של המתלוונת, במיוחד שעלה שנאלצת לעזוב את בית אימה ועברה לגור באשקלון, משך תקופה, שרק לאחראית שבה לבית המשפחה.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, אין אלא יציריו ותאוצתו המיניות אותן לא יכול היה

לנוצר או לעצור. הנאשם ביקש לספק את יציריו המינויים כך שעמדתה של המתלוונת, גילה, מיהוთה והתנגדותה, לא עמדו כלל לניגע עניינו ולא הניתו אותו מביצוע מאוזן.

מעשי האכזריות והאלימות שהופנו כלפי נפגעת העבירה וניצול הנאשם את כוחו ומעמדו ביחסו עמה; הנאשם בחר לו לקרבן את בתו החורגת מן הרגע הראשוני שהוא נכנס לבית אמה של הנפגעת. הנאשם ניצל את תום ליבת השתקוקה לבית חם ולדמות אביהית תומכת. תחת להעניק חום ואהבה בריהה, הוא ניצל את מעמדו וקרבתו לה, משך שנים ארוכות, תוך שהוא פוגע בה נפשית ופיזית. על אף הבעת מורת רוחה מהתנהגותו, הנאשם המשיך במעשיו.

.49. כאן המקום לציין, גם שהצדדים לא טענו זאת, כי מכוח סעיף 355(א) לחוק העונשין, באשר לקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס לשאלת העונש המזערני מכוח אותו סעיף. בנסיבות תיק זה, העונש המזערני עומד על 3 שנים ותשעה חודשים (רביע מהעונש המקורי של 15 שנות מאסר העומד לצידם של העבירה של מעשים מגונים מכוח סעיף 1(ג)(2) לחוק העונשין) ממנה ניתן לחרוג "רק מטעמים מיוחדים שיירשמו". וזה לשונו של סעיף 355(א) לחוק העונשין:

"הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים 345, 348(א), (ב) או (ג1), או 351(א), (ב) או (ג)(1) או (2), לא יפחית עונשו מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם כן החלטת בית המשפט, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו".

לסוגיה זו וליחס הקיים בין מתחם העונש ההולם לעונש המזערני, נדרש בית משפט זה במספר תיקים בהם ניתנו גזר דין אך לאחרונה: ראה לדוגמה ת"פ (מחוז; נ策ת) 7736-11-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (11.2.18) סעיפים 134 עד 137, שם. ראה גם ת"פ 11867-01-17 **מדינת ישראל נ' פלוני** (7.12.17) סעיפים 52 ו- 53 שם. בתוך כן, נדרשנו לפסיקה אשר ניתנה לאחרונה וזאת במסגרת תיק ע"פ 4876/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.12.15), במסגרתו חזר בית המשפט העליון וקבע, כי בהעדר טעמים מיוחדים, הרף הנמוך של המתחם, איןנו יכול להיות נמוך מעונש המינויים. עוד נדרשנו לפסק הדין בתיק ע"פ 1079/16 **מדינת ישראל נ' נחמן** (16.08.16) במסגרתו נקבע, כי מתחם העונש ההולם, שהרף התחתון שלו זהה לעונש המזערני (בהעדר טעמים מיוחדים להקבוע אחרת), מתייחס אך לריכיב המאסר בפועל, ולא יכול להתייחס גם לריכיב המאסר המותנה:

"אמנם, כפי שצין בית המשפט המחוזי, הכלל הנקט בפסקת בית משפט זה הוא כי כאשר נקבע בחוק עונש מזערני לעבירה, מוסמן בית המשפט להטילו ככל על דרך של מאסר על תנאי, מאסר בפועל או שילובם של השניים ... אך עם זאת, דעתך היא כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להפריד בין סוג העונשים השונים, ובפרט לקבוע מהו הרף התחתון של עונש המאסר בפועל, כפי שיווהר להלן...".

אצ"ן, במסגרת תיק 16-11-7736 הנ"ל, יוכסה לנאים עבירה של מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטינה שהינה בת משפחה, מתחת לגיל 16 ובניגוד לרצונה) ובאותו מקרה נקבע מתחם עונש הנע בין 45 חודשים מאסר לבין 60 חודשים בגין עוונם נלוויים כאשר, בסופו של ים, ובהתאם נסיבות התקיק, מצאנו לחזור מתחם העונש בשל שיקולי שיקום והנאשם נידון לעונש מאסר בפועל של 24 חודשים לצד עונשים נלוויים. במקרה זה, בשונה מהקרה עסקין, הנאשם היה נעדר עבר פלילי, הודה במינויו לו ושיתף פעולה עם שירות המבחן והביע רצון להשתקם, אך שמתוות טיפולו נראה בעניינו כאמור, נכון, נכון וצדוק הן לו עצמו והן לחברת כולה.

.50. יצא אפוא, בקהלול האמור לעיל, הליכה במתווה של התקיק לחוק העונשין, בהתחשב במידיניות העונישה הנהוגת, העריכים החברתיים אשר נפגעו, מידת הפגיעה בהם, לצד הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, ובהעדר טעמי מיוחדים לקביעת רף נמוך יותר של מתחם העונש החזור לקולא מהעונש המזרערי, דומני, כי **מתוך העונש ההולם בנסיבות התקיק זה נע בין 45 חודשים מאסר לבין חמיש וחצי שנים מאסר בפועל**, זאת בנוסף לעונשים נלוויים אחרים של מאסר על תנאי ופייצוי שיכל להחול אלפי שקלים ועד ל- 70,000 ₪.

יש לציין, כי, גם אם כל אחת מן העבירות המזוהות לנאים, כשלעצמה, אינה ברף החומרה הגבוהה ביותר של עבירות המין במשפחה, כפי טענתו של הסניגור המלמד, הרי הנסיבות של המעשים, משכם, הנזק שנגרם תולדת לביצוע ומיהוותה של נגעת העבירה, מבאים למסקנה, כי עניין לנו במעשים חמורים שאין להקל ראש בחומרתם ובעוצמתם.

העונש המתאים

.51. כת אפנה לבחינת התאמת העונש המתאים לנאים הספציפי בהתחשב בנסיבות שאין קשורות ביצוע העבירה, כמצוות סעיף 40יא לחוק העונשין.

בהקשר זה, על בית המשפט לבחון את הפגיעה של העונש בנאים, לרבות בשל גילו; הפגיעה של העונש במשפחהו של הנאשם; הנזקים שנגרמו לנאים מביצוע העבירה והרשעתו; נטילת אחריות וזרה למוטב; מאמצי הנאשם לתקן תוצאות העבירה ולפייצו על הנזק שנגרם בשלה; שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשות אכיפת החוק; התנהגות חיובית ותרומה לחברה; נסיבות חיים קשות שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה; התנהגות רשות אכיפת החוק; חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות ו עבר פלילי או העדרו.

.52. בבחינת כל הפרמטרים המנויים לעיל, אף לא אחד מביניהם נזקף לזכותו של הנאשם. עניין לנו בנאים ליד שנת 1979; הנאשם במעשה הוא זה שגרם לפגיעה במשפחהו שכן, מעשיו בוצעו כלפי נגעת העבירה שהינה בת משפחה קטנה. תחת להעניק לה חום ואהבה אביה, הוא פגע בה קשות. הנאשם לא נטל אחריות, לא הביע חרטה, לא התחבר לחומרת מעשיו, לא ניסה לתקן את תוצאות התנהלותו

הפגיעה, לא שיתף פעולה עם רשות אכיפת החוק ולא הראה כל התנהגות חיובית /או צו המלמדת על חמלת ואemptיה. הנפור הוא, הנאשם כפר במיחס לו, כך שהמתלוננת נאלצה למסור עדות מעלה דוכן העדים וזאת על אף אי הנוחות והסבל הכרוך בכך. אמנם, אין בעצם כפירת הנאשם כדי לעמוד לו לרועץ. יחד עם זאת, אין לזקוף לזכות הנאשם שיקולים הרלוונטיים למי שמדובר, חוסך זמן שיפוטי יקר ובכך חוסר גם את הצורך בעדות המתלוננת.

.53 גם עברו הפלילי של הנאשם עומד לו לרועץ. מגילון הרשעות הקודמות אשר הוגש (עת/2) עולה, כי לחובתו 11 הרשעות קודמות בעבירות שונות. הוא אף ריצה בעבר מספר מסרים מאחורי סORG ובריח. לא זו אף זו, העבירות דכאן, בוצעו עת ריחף מעלה ראשו של הנאשם עונש של מאסר על תנאי, אשר לא הニアו מביצוע מעשיו.

ביום 7.12.16, נגזר דיןו של הנאשם לאחר שהורשע במעשה עבירה של הונאה בכרטיס חיבוב;

ביום 2.11.14 נגזר דיןו באשר לעבירה של תקיפה סתם ואף הוטל עליו מאסר על תנאי בגין חמישה חודשים לתקופה של שלוש שנים, הוא המסר על תנאי אותו מבקשת המאשימה להפעיל כאן (עת/4).

ביום 28.9.05 נגזר דיןו ביחס לעבירות שענין: שוד מזון בחבורה/באלימות וכן חבלה חמורה והשתעליו מאסר בפועל לתקופה של 6 שנים ושמונה חודשים.

ביום 28.9.05 נגזר דיןו לאחר שהורשע בעבירות של פריצה לרכב וגנבה מרכיב (מספר מקרים) למאסר בפועל לתקופה של 81 חודשים.

בין השנים 1997 עד 2003 הוגש צבר לחובתו 7 הרשעות בעבירות שונות שענין - עבירות סמיים, תקיפת שוטר, איומים, הפרת הוראה חוקית, החזקת נכס החשוד כגנוב, פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה וכן, תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועוד.

.54 נבצר מבינתי להתחקות אחר טענותו של הסניגור המלומד (שהופنته ביחס למשך התקופה במהלךה בהליכת בוצעו העבירות) עת ציין, כי - המתלוננת, או אמה, או מי מעדות התביעה יכולות היו לחשוף את המעשים עוד קודם למועד חשיפתם בפועל. בהקשר זה, אצ"ן, כי - ישועה לא תצמיח לנאים מטיפול זה. בר, כי אלמלא מעשי המכוערים והbezים של הנאשם, אשר בוצעו במשך תקופה ארוכה ובתדרות גבוהה, תורן ניצול אמונה של המתלוננת בנאשם, על רקע שונות לדותה התמיינות, לא היו מתגברים מעשי עבירה. כן, הנאשם יכול היה, אילו רצה, לבلوم את מעשיו ולשים להם קץ, כל אימת שחשף בכך.

לモתר לציין גם, כי הקושי בפניו נפגע עבירת מי באשר לחשיפת המעשים שבוצעו בגופו, הינו מבין הקשיים ביותר. הדברים תקפים שבעתיים, עת מדובר ביחסים משפחתיים מורכבים, כגון אלה שאפפו והקיפו את המתלוננת הרכה בשנים. הוסיף לכך, המתלוננת שיתה חלק מהסובבים אותה, ولو חלקית, בחלק מהמעשים שהוא חווה. אולם, בצר לה, היא לא מצאה את התמיכה לה הייתה זקופה, שהיא בכוחה לסייע לה לחשוף את המעשים ובכך לשים להם קץ; עובדה היא, שחשיפת המעשים באה

לאחר שהמתלוננת קיבלה תמייה ויד מקוונת מגורמים שהיו בסביבתה.

האמור בתסקיר נפגעת העבירה אך תומך בכך ומתאר את תחשותיה של המתלוננת, יחסה ואת אשר חוותה כל אחת תקופה, לצד הnicor אותו חשה מצד אמה, את חוסר התמייה, החום והאהבה להם השתווקה וכן את סערת הרגשות בהייתה כל אחת תקופה.

.55. בתי המשפט, על מגוון ערכאותיהם, חזרו וצינו, ובצדק, כי בעת גזירת העונש בגין עבירות מין שבוצעו בקטינים על-ידי בן משפחתם, יש לבctr את שיקולי הגמול וההרעתה על פניו נסיבותיו האישיות של העבריין, ולבטא באמצעות גזר הדין את סlidת החברה ממעשים מזעדיים אלו (ע"פ 2661/12 פלוני נ' מדינת ישראל (12.11.2012); ע"פ 156/09 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2011); ע"פ 150/09 פלוני נ' מדינת ישראל (6.5.2010)).

במקרה דן, הדברים אמורים במיוחד בהינתן עובדות ונسبות האירוע הספרטיפי שעיה שלא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם הודהה במעשים המוחשיים לו / או הבעת צער וחרטה על עשייתם, העשויות להצדיק ولو הקלה מסויימת בעונש שמן הרואו להטילו. אף לאחר שההורשע בדיין, נותר הנאשם דבק בגרסתו, לא ביקש סליחה, לא הביע חרטה ולא ביטא אמפתיה כלשהי. כן, בתסקיר נפגעת העבירה שעמד נגד עינינו, שאין כאן מקום לפרט את תוכנו, הביעה המתלוננת את רגשותיה עת נאלצה היא לעמוד מול הנאשם ולהעיד על אשר חוותה.

.56. על רקע כל האמור לעיל, בהעדן של נسبות המצדיקות הקלה בעונש ובהתחשב בתדירותם ונسبות ביצועם של מעשי העבירה המוחשיים לנאים (ובכלל זה עבירות התקיפה, האיום והדחה בחקירה) דומה, כי מצדך למקם את עונשו של הנאשם בצדו הבינוי - גבוהה של מתחם העונש ההולם, כפי שהוא נקבע.

.57. לאור המקובץ לעיל, הייתה מציע לחברותי להטיל על הנאשם עונשים אלה:

.1. ארבע וחצי שנות מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו במסגרת ההליכים כאן; קרי - מיום . 16.03.17

.2. הפעלת המאסר על תנאי בין 5 חודשים התליי ועומד נגד הנאשם, שהוטל עליו במסגרת ת"פ 15999-08-14 וזאת במצבבר לעונש המאסר אשר הוטל במסגרת התקיק כאן, קר ששה"כ ירצה הנאשם **59 חודשים מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו, כאמור לעיל.**

.3. מאסר על תנאי לתקופה של 18 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה של 3 שנים לא יעבור עבירה מסווג פשע לפי סימן ה' **לפרק י' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977** /או עבירה מסווג פשע לפי סימן ח' **לפרק י' לחוק העונשין.**

4. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה של 3 שנים לא יעבור עבירה מסווג עוון לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין ו/או לפי סימן ח' לפרק י' לחוק העונשין ו/או עבירה לפי סעיף 245 לחוק העונשין.
5. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים וה坦אי הוא כי במשך תקופה של 3 שנים לא יעבור עבירה, בנגד להוראת סעיף 192 לחוק העונשין.
6. פיצוי למחלוננת על סך 40,000 ₪, אשר ישולם עד ליום 1/2/19.
7. בהתחשב בגובה סכום הפיצוי אשר הוטל, לא מצאתי מקום לחיב את הנאשם בקנס.

סaab דבורה, שופט

השופטת אסתר הלמן, ס. נשיא - אב"ד
מסכימה.

**אסתר הלמן, ס. נשיא
אב"ד**

השופטת יפעת שטרית
מסכימה.

יפעת שטרית, שופטת

החליט, אפוא, פה אחד, להטיל על הנואם את העונשים כמפורט בפסק דיןו של כב' השופט ס. דבורה.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודיע היום י"ז איר תשע"ח, 02/05/2018 במעמד הנוכחים.

**אסתר הלמן, שופטת
סaab דבורה, שופט
יפעת שטרית, שופטת**